Nazwisko KAMIENIECKA-GRYCKO

Imiona WANDA Pseudonim Czarna Wanda

Z domu .....

Data urodzenia 10.09.1910 Miejscowość, kraj Warszawa, Polska

Data śmierci 18-04-1999 Miejscowość, kraj Riverside, Ca., U.S.A.

Lat życia .....

Adres cmentarza .....

.....

Źródła: Nowy Dziennik, New York 30-4-1999

.....

.....

Archiwum Osobowe Emigracji im. B. Jeżewskiego Biblioteka Polska POSK w Londynie.

Zawód ..... Tytuły naukowe .....

Rodzaj wojska ..... Stopień wojskowy .....

Odznaczenia .....

.....

.....

ś.†p.

WANDA KAMIENIECKA - GRYCKO

Harcmistrzyni, pierwsza przewodnicząca ZHP w USA 1952-56.

Odeszła na wieczną wartę 18 kwietnia 1999 r. w Riverside, CA.

Urodzona w 1910 r. w Warszawie, magister archeologii Uniw. Warszawskiego, kierownik działu prehistorii w etnograficznym muzeum w Łodzi. Harcerka od 1924 r. w 15 WŻDH im. Tomasza Zana, drużynowa 26 WŻDH i członek komendy hufca harcerek Praga, kierowniczka służby gospodarczej na zlocie 25-lecia ZHP w Spale. W październiku 1935 ślub ze Stanisławem Grycko, kierownikiem łączności na tym zlocie. Komendantka warszawskiej Chorągwi Harcerek 1942-44 i Pogotowia Harcerek w Opiece Społecznej, 1945 r. kier. harcerskiego Domu Dziecka w Poroninie. W 1946 w Anglii w Głównej Kwaterze Harcerek. Od września 1947 r. w Chicago, delegatka Naczelnictwa na USA. Od 1956 w Kalifornii, hufiec harcerek Mazowsze. Przez 25 lat pracowała jako Field Director w San Gorgonio Girl Scout Council. Krzyż harcerski na zielonym mundurze skautek był stałym "ambasadorem" ZHP. W 1959 Lady Olave Baden-Powell pisze do Wandy: "having known what scouting was like in Poland years ago, I understand fully what inspiration you give to girl scouts in America..."

W roku naszego 50-lecia, pierwszą przewodniczącą żegna harcerskie grono instruktorskie

Zarząd Okręgu ZHP USA

NOWY DZIENNIK NOWY YORK 30.04.99

8481

003 Nazwisko KAMIENIECKA-GRYCKO Imiona Wanda lat życia

004 Pseudonim "Czarna Wanda"

006 z domu Rodzice

008 Data urodzenia 10.9.1910 Miejscowość Warszawa

010 Data śmierci 18.04.1999 Miejscowość (Kalifornia) Riverside

012 Pogrzeb/Spopielenie Adres Cmentarza

Nr. grobu

026 Źródła: Nekrolog Dziennik Polski 28.4.99

"Więź" nr. 7 (489) 1999

Ankieta

Lista Stowarzyszenia

Grodziska

Suchecitz

Inne

029 Wyznanie .....

030 Jednostka wojskowa .....

032 Rodzaj wojska .....

033 Stopień wojskowy .....

034 Odznaczenie .....

036 Zawód .....

038 Tytuły naukowe .....

042 Instytucje .....

044 Obozy .....

046 Słowo kluczowe .....

Karta Rejestracyjna Archiwum Osobowe Emigracji. Biblioteka Polska w Londynie.

D.P. 28.4.99

Ś. † P.

WANDA KAMIENIECKA-GRYCKO

harcmistrzyni

Zasłużona instruktorka sprzed wojny.
Komendantka Warszawskiej Chorągwi Harcerek w czasie okupacji.
Po wojnie działająca w Anglii i w Stanach Zjednoczonych,
zmarła 18 kwietnia 1999 r. w Kalifornii.
Msza św. za Jej duszę zostanie odprawiona w kościele św. Andrzeja
Boboli, 1 Leysfield Rd., London W12,
w czwartek 29 kwietnia 1999 r. o godz. 19.00.
Drogą Druhnę Wandę żegnają

INSTRUKTORKI

2241

WANDA KAMIENIECKA-GRYCKO (ps. „Czarna Wanda") — harcmistrzyni, archeolog. Ur. 10 września 1910 r. w Warszawie. Absolwentka Gimnazjum im. Emilii Plater oraz Uniwersytetu Warszawskiego, w okresie międzywojennym kierowała działem prehistorii w etnograficznym muzeum w Łodzi. Od 1924 r. harcerka w 15 WŻDH im. Tomasza Zana, drużynowa 26 WŻDH i członek komendy hufca harcerek Praga, kierowniczka służby gospodarczej na zlocie 25-lecia ZHP w Spale w 1935 r. W latach 1942–1944 komendantka warszawskiej Chorągwi Harcerek i Pogotowia Harcerek w Opiece Społecznej, w 1945 r. kierowniczka harcerskiego Domu Dziecka w Poroninie.

Od 1946 r. na emigracji w Anglii. Była instruktorką w Głównej Kwaterze Harcerek ZHP w Londynie. Od września 1947 r. w Chicago, delegatka Naczelnictwa ZHP na USA, w latach 1952–1956 pierwsza przewodnicząca ZHP w USA od 1956 r. mieszkała w Kalifornii, działała w hufcu harcerek „Mazowsze", prowadziła m.in. korespondencyjne kursy instruktorskie. Przez 25 lat pracowała jako Field Director w San Gorgonio Girl Scout Council.

Zmarła 18 kwietnia 1999 r. w Riverside w Kalifornii. Wiś, N. 7(487), 1999

Wyzwolenie Nr 226 R. 2000

WSPOMNIENIE O POGRZEBIE DRUHNY WANDY KAMIENIECKIEJ-GRYCKO

Odejście dhny hm. Wandy Kamienieckiej-Grycko jest wielką stratą dla naszego Hufca. Od kiedy objęłam po Niej Hufiec, służyła zawsze radą i pomocą, dodawała otuchy, była dla nas "Dobrym Duchem".

W dniu 12 listopada 1999r., na cmentarzu Olivewood w Riverside,CA spoczęły Jej prochy.. Zmarła 12 kwietnia 1999 roku. Spoczęła przy boku swego męża Stanisława i matki męża Ireny.

Na niewielkim pagórku, pod rozłożystym drzewem, przy ładnie zrobionej płycie z wyrytym krzyżem harcerskim, zebrało się grono przyjaciół i córka Wanda.. Ksiądz Czesław Kopeć odmówił różaniec i modlitwy za zmarłych. Przemawiali: dh hm. Tadeusz Borowski, prezes Koła A.K., p. Andrzej Niżyński, p. Ina Doswell reprezentująca Skautki Amerykańskie i niżej podpi.-sana. W przemówieniach podkreślano zasługi Druhny Wandy i Jej pełne oddanla życie dla Polski i harcerstwa. Na zakończenie ceremonii odśpiewaliśmy Modlitwę Harcerską, a po poś-więceniu i wkopaniu prochów w małej białej trumience, otoczyliśmy grób kręgiem śpiewając "Idzie Noc".

Ta skromna ceremonia odbyła się dzięki staraniom córki Wandy i przyjaciół, oraz wsparciu finansowym wielu Druhen i osób prywatnych, którym należy się serdeczne "Bóg Zapłać".

Czuwaj!
Krystyna Chciuk hm.
Hufcowa Hufca Mazowsze w Kalifornii.

Wyrzutek Nr. 222 R. 1999

HARCMISTRZYNI

WANDA KAMIENIECKA-GRYCKO

1910 - 1999

Wanda Kamieniecka-Grycko urodziła się w Warszawie 5 września 1910 r, zmarła 18 kwietnia 1999 r. w Kalifornii. Ukończyła gimnazjum im. Emilii Plater w Warszawie (1928), a następnie Wydział Archeologii Prehistorycznej na Uniwersytecie Warszawskim uzyskując tytuł magistra. Pracowała w Muzeum Archeologii w Łodzi i w Warszawie.

W 1935 r wyszła za mąż za Stanisława Grycko, instruktora Związku Harcerstwa Polskiego.

Do harcerstwa wstąpiła w roku 1923 w gimnazjum, do 15 WŻDH im. Tomasza Zana. W 1930 ukończyła kurs dla drużynowych. Brała udział w zlocie starszyzny żeńskiej w Kiełpinach. W 1932 r uczestniczyła w kursie podharcmistrzowskim prowadzonym przez hm. Jagę Falkowską. Od 1930 do 1939 roku była drużynową 26 WŻDH, a w latach 1936-38 członkinią Komendy Hufca Praga.

W roku 1934 brała czynny udział w pracach przygotowawczych do Jubileuszowego Zlotu w Spale w 1935 r, na którym pełniła funkcję zastępczyni Komendantki Warszawskiej Chorągwi Zlotowej oraz kierowniczki Centrali Gospodarczej i Służb. W 1939 r uczestniczyła w kursie harcmistrzowskim uzyskując stopień harcmistrzyni.

We wrześniu 1939 r mąż druhny Wandy dostał rozkaz ewakuacji z Warszawy i przez Lwów wyjechał na Zachód. Druhna Wanda towarzyszyła mu do Lwowa i tam została do 1941 r włączając się w różne prace żeńskiego harcerstwa lwowskiego.

Na jesieni 1941 r wróciła do Warszawy i objęła funkcję Okręgowej Warszawa-Południe, a w 1942 r. funkcję Komendantki Warszawskiej Chorągwi Harcerek, którą pełniła do upadku Powstania Warszawskiego. Druhna Wanda obejmowała funkcję Komendantki Warszawskiej Chorągwi po druhnie Jadze Falkowskiej, która przechodziła na stanowisko Komendantki WSK-AK (Wojskowj Służby Kobiet - Armii Krajowej). Druhna Jaga Falkowska, wybitna instruktorka, była bardzo zżyta ze środowiskiem warszawskich instruktorek. Druhna Wanda mało znana w tym środowisku, spotkała się początkowo z pewną nieufnością. Jednak wkrótce nawiązała bezpośrednie, bardzo serdeczne, przyjacielskie stosunki zdobywając pełne zaufanie. Organizowała częste, czasem całonocne spotkania z instruktorkami, kierowniczkami służb, hufcowymi. Na tych spotkaniach omawiane były nie tylko sprawy bieżące, ale

odbywały się dyskusje na wiele tematów nurtujących młodzież. Umiała stworzyć atmosferę przyjaźni, zaufania, umiała dodać otuchy, pobudzić energię. Docierała nawet na zbiórki drużyn.

Jesienią 1943 r. zorganizowała pamiętną zbiórkę wszystkich instruktorek Chorągwi Warszawskiej u Sióstr Urszulanek na ulicy Gęstej. Samo zbieranie się i rozchodzenie trwało ze względów bezpieczeństwa 2 dni. W 1943 roku przeprowadziła też dla drużyn Mokotowa wspaniałą wielogodzinną grę "czerwonego liścia", zakończoną przemarszem harcerek z czerwonym liściem dzikiego wina na ubraniu, w małych grupkach ku ulicy Marszałkowskiej, gdzie stojąca w oknie druhna Wanda przyjmowała "defiladę". W 1942/43 roku prowadziła kurs drużynowych "Wiatry", na przełomie lat 42-43 kurs podharcmistrzowski, a na początku roku 1944 - kurs harcmistrzowski zakończony już w czasie Powstania Warszawskiego przyznaniem stopnia. W czasie Powstania czuwała nadal nad pracą dziewcząt i prowadziła zespół sprawujący opiekę nad dziećmi oraz zespół kolporterski.

Od lewej: hm. Jadwiga Falkowska, hm. Kazimiera Golińska
hm. Wanda Kamieniecka-Grycko, Izabelin 1943r.

hm. Wanda Kamieniecka-Grycko
Rok 1944.

Z biegiem czasu cały zespół Komendy Chorągwi został przekształcony w drużynę WSS (Wojskowa Służba Społeczna). Druhna Wanda docierała osobiście do wielu miejsc, gdzie pełniły służbę harcerki. Ten kontakt był niezwykle cenny - harcerki czuły się mniej zagubione, nawet bezpieczniejsze! W 1943 r. weszła do Rady Programowej Pogotowia Harcerek opracowującej wytyczne pracy dla nich na czas powojenny, a szczególnie nastawiła je na pracę na ziemiach, które miały powrócić t.j. Warmię, Mazury i Śląsk Opolski.

Po upadku Powstania Warszawskiego nie objęła żadnej funkcji oficjalnej uczestnicząc jedynie jako instruktorka o wielkim autorytecie, w wielu spotkaniach z instruktorkami m.in. brała udział w Ogólnopolskiej Konferencji Instruktorek w Łodzi w 1946 roku. Od grudnia 1944 do września 1945 prowadziła w Poroninie "Dom Dziecka" dla dziewczą z Warszawy.

W 1946 r. na jesieni wyjechała z Polski przez "zieloną granicę" aby połączyć się z mężem.

Była zawsze i wszędzie ceniona jako wybitna instruktorka i wspaniały człowiek.

hm.Zofia Nikiel

Po okresie przymusowej przerwy w pracy harcerskiej, Wanda Kamieniecka-Grycko w połowie stycznia 1947 r. przedostała się do Londynu. Okresowo, do września, pracowała z harcerkami w Anglii. Po odnalezieniu się z mężem wyemigrowała do ST.Zjedn., gdzie w styczniu 1948 roku Naczelnictwo ZHPpgK powierzyło dhnie Wandzie funkcję delegatki Naczelnictwa na teren Stanów Zjednoczonych.

W Chicago w maju 1951 r. objęła zastęp instruktorek. W 1952 r. została przewodniczącą Okręgu ZHP w St. Zjedn. W ramach organizowanej pracy Zarządu Okręgu przeniosła się w 1956 r. na teren Kalifornii, gdzie prowadziła szeroką działalność wśród skautek ameykańskich. Wygłaszała odczyty o Harcerstwie w czasie wojny i okupacji. Od 1958 r. pracowała zawodowo jako Field Director w San Gordonio Girl Scouts Council. Prowadziła szkolenie kierowniczek pracy, konferencje, organizowała drużyny. Przez 4 lat była dyrektorką stałego obozu, z 30 osobowym personelem, dla 120 skautek zmieniających się co 2 tygodnie. W 1983 roku po 25 latach pracy zawodowej dhna Wanda przeszła na emeryturę. Za swą sumienną pracę otrzymała dwa najwyższe odznaczenia. Jedno z nich "Thanks Badge" przyznawane jest zasadniczo tylko wolontariuszkom.

Była członkinią międzynarodowej grupy skautowej z poza "żelaznej kurtyny". W 1982 r. została wybrana przewodniczącą International Fellow of former Scouts and Guides oddział Kalifornia. Działała też w stowarzyszeniu polsko-amerykańskim wygłaszając odczyty o ZHP.

Na ternie polskiego środowiska dhna Wanda w 1958 r. założyła w Riverside gromadę zuchów "Jaskółki", z których rozwinął się zastęp i drużyna działająca w oparciu o polską szkołę przy polskiej parafii. W 1974 r. zorganizowała drużynę im. J.Falkowskiej, a w rok później zastęp wędrowniczek, prowadzące intensywną działalność. W następnych latach była refrentką programowo-szkoleniową hufca, biorąc udział w obradach hufca, w zebraniach Obwodu. Współdziałała z Wydziałem Kształcenia Komendy Chorągwi Harcerek w St. Zjedn.

W 1961 r. została kierowniczką i nauczycielką przedmiotów ojczystych w polskiej szkole sobotniej. Dorywczo udzielała się w parafii polskiego ośrodka, należała też do zarządu stowarzyszenia A.K.

Od roku 1989 przeprowadziła 3 korespondencyjne kursy na phm z ramienia Głównej Kwatery Harcerek pgK. Druhna Wanda zawsze uważała za najważniejszy element jej życia Harcerstwo którego głównym zadaniem powinno być kształcenie na każdym szczeblu. Chętnie też współpracowała w dziedzinie kształcenia także i na terenie międzynarodowym.

W 1994 roku została udekorowana Krzyżem Komandorskim Polonia Restituta nadanym przez Prezydenta Lecha Wałęsę za działalność harcerską w Polsce w czasie okupacji, Powstania i poza granicami Kraju. Przyjęła to odznaczenie w imieniu wszystkich harcerek i instruktorek działających w Polsce i na emigracji. Chciała, aby to odznaczenie po jej śmierci, jako votum zostało złożone w Amerykańskiej Częstochowie.

Zmarła 18 kwietnia 1999 r. w Kalifornii. Zawsze wierna ideałom harcerskim.

hm. Włada Spławska

